

Diplomová práce se zabývá prozaickou tvorbou německého dramatika a spisovatele Botho Strauße, přičemž se soustřeďuje na jeho filozofickou a aforistickou krátkou prózu, kterou typologicky analyzuje na základě svazku Paare, Passanten (Páry, pasanti) a zkoumá její formální, stylistickou, motivickou a ideovou specifičnost.

Výsledky analýzy jsou pak z formálního, stylistického a motivického hlediska jednak porovnány s dvěma následujícími Straußovými svazky: Wohnen Dämmern Lügen (Bydlit Šřit se / Svítat / Dřítat Lhát) a Mikado (Mikado) a jednak zasazeny do širšího literárněhistorického kontextu srovnáním s autory: Adorno, Canetti, Handke a Jünger.